

РЕШЕНИЕ

№ 2421

гр. София, 07.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1224** по описа за **2023** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Ин Тайм“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя А. Б., чрез представител по пълномощие адв. Ст. И. от САК, срещу Решение от 22.11.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 6528/2022 г от СРС,НО-11 състав.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление /НК/ № 537/06.04.2022 г., издадено от директора на ТД Митница С., с което на „Ин Тайм“ ООД, за нарушение на чл.238, ал.1 от Закона за митниците /ЗМ/, във вр. чл.23,§1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., във вр. чл.156 от Регламент за изпълнение № 2015/2447 е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 500 лв.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е необосновано, постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати процесуални нарушения и наложеното наказание е явно несправедливо. Неправилно съдът се е позовал на показанията на свид. Н. А., тъй като последната не е разпитвана в съдебно заседание. Приетата фактическа обстановка не кореспондира с установените факти в съдебното производство. Съдът не е изложил собствени мотиви, а е преповторил мотивите на НП, което съществено е нарушило правото на защита на касатора. Агенция „Митници“ не е изпълнила задължението си по Регламент 2015/2447 и не е въведена

универсална система за мониторинг на референтния размер. Изтекъл е давностният срок по чл.34, ал.1 ЗАНН. Неправилно е приложена нормата на чл. 157, §3 от Регламент 2015/2447. Налице са основание за приложението на чл.28 ЗАНН. Претендира присъждането на разноски по представения списък.

Ответникът – Директор на ТД Митница С. чрез процесуалния си представител юрк. Я. оспорва жалбата като неоснователна. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар и искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

След като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Разпоредбата на чл. 63, ал.1 от ЗАНН препраща към касационните основания, визирани в чл. 348, ал.1 НПК – нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Посоченото касационно основание в жалбата „необоснованост” не попада в кръга на валидните касационни основания по чл.348,ал.1 НПК, поради което не следва да бъде обсъждано от настоящия съд.

Неоснователно е оплакването за липса на административно нарушение, тъй като Агенция „Митници“ не е изпълнила задължението си по чл. 157,§ 2 от Регламент за изпълнение № 2015/2447 и не е внедрила система за автоматично следене на референтния размер на обезпечението. На първо място задължението за уведомяване на митническото учреждение по обезпечението, когато референтният размер вече не е на равнище, достатъчно за покриване на неговите операции, е вменено на лицето, титуляр на разрешението с разпоредбата на чл.156, §2 от РИ 2015/2447. На второ място това задължение произтича и от самото Разрешение за общо обезпечение с намален размер. Липсата на система за автоматично следене не освобождава титулярът на Разрешението от задължението по чл.156, § 2 от цитирания регламент. В тази връзка съдът намира и за неоснователно оплакването за неясно използвани методи за установяване превишаването на обезпечението чрез „екселска таблица“, какъвто метод не е предвиден в гореспоменатия регламент. Проверяващите са използвали данни, подадени от самото дружество, и тези данни са били известни на касатора. От заключението на вещото лице се установява, че няма данни за неправилна интерпретация на тези данни от проверяващите органи.

Неоснователно е оплакването за неспазване на давностният срок по чл.34 ,ал.1 ЗАНН.

Тримесечният срок за съставяне на АУАН започва да тече от момента, в който контролните органи разполагат с нужния обем информация, въз основа на който може да се направи извод за това дали е извършено административно нарушение, неговите конкретни параметри и правна квалификация. От доказателствата по делото се установява, че мониторингът, през който са изисквани и съпоставяни нужните данни, е приключил с доклад рег.№ 32-28 639/08.09.22021 г. От тази дата започва да тече тримесечният давностен срок по чл.34, ал.1 ЗАНН, който с издаването на АУАН № 608/01.12.2021 г. в настоящия случай е спазен.

Неоснователно е и оплакването за липса на собствени мотиви в решението на въззивната инстанция. А. на касатора, че мотивите на съда съвпадат с тези на административнонаказващия орган е несъстоятелен. Съдът е длъжен да обсъди всички доказателства по делото и въз основа на тях да изгради собственото си убеждение. Дали то ще съвпадне с приетото от АНО или не е ирелевантно.

Основателен е обаче доводът за приложение на чл.28 ЗАНН.

При постановяване на оспореното НП административнонаказващият орган се е позовал на значимостта на застрашените обществени отношения, както и на това, че нарушението не предполага вредоносни последици, поради което чл.28 ЗАНН не може да намери приложение. Аналогични аргументи са застъпени и във въззивното решение.

Съгласно § 1, ал.1, т.4 от ДР на ЗАНН "маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. Очевидно е, че законодателят не изключил определен вид засегнати обществени, както и формалните нарушения от обхвата на чл.28 ЗАНН.

От горното определение следва също така, че при преценката за маловажност освен посочените от АНО и СРС обстоятелства, подлежат на разглеждане и редица други, които в тяхната съвкупност да дадат отговор дали нарушението показва по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи. Вярно е твърдението на административнонаказващия орган, че липсата на вредоносен резултат не е елемент от фактическия състав на нарушението, но съгласно §1, ал. 1 т. 4 от ДР на ЗАНН за определянето на едно нарушение като маловажно от съществено значение е и липсата или незначителността на вредните последици. Именно тази липса на вредоносен резултат е налице в настоящия случай и е едно от основанията за определяне на нарушението като маловажно. Освен това настоящата инстанция взе предвид и ниския размер на превишаването /под 10%/ ,както е краткият период на продължителност на нарушението – три дни и отстраняването на последиците и извършено много преди издаване на НП. Съдът взе предвид и това, че няма данни за други влезли в сила актове за нарушения, извършени от касатора.

С оглед изложеното настоящата инстанция намира, че следва да намери приложение разпоредбата на чл.222 ал.1 ,вр. чл.221,ал.2 АПК във връзка чл. 63, ал.4, във вр. чл.63, ал.2, т.2 от ЗАНН, като въззивното решение бъде отменено и вместо него се постанови друго такова, с което се отменя оспореното наказателно постановление, като нарушителят се предупреди, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в

сила на настоящото решение, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

При този изход на делото въз основа на направеното искане и на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН на касатора следва да бъдат присъдени направените разноски по списък – заплатеният адвокатски хонорар за двете съдебни инстанции, в общ размер на 720 лв. Възражението за прекомерност на адвокатския хонорар съдът намира за неоснователно, тъй същият /по 360 лв. за всяка съдебна инстанция/ е под предвидения минимум по чл.18, ал.2, във вр. чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет.

С оглед на крайния резултат искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл.222,ал.1 във вр.чл.221, ал.2 АПК във връзка чл.63в, Административен съд София-град,Х.-ри касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 22.11.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 6528/2022 г от СРС,НО-11 състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 537/06.04.2022 г., издадено от директора на ТД Митница С., с което на „Ин Тайм“ ООД,[ЕИК] за нарушение на чл.238, ал.1 от Закона за митниците /ЗМ/ , във вр. чл.23,§1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., във вр. чл.156 от Регламент за изпълнение № 2015/2447 е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 500 лв. поради „маловажност“ на нарушението, като на основание чл.63, ал.4, във вр. ал.2, т.2 от ЗАНН ПРЕДУПРЕЖДАВА нарушителя на „Ин Тайм“ ООД,[ЕИК], че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „Ин Тайм“ ООД,[ЕИК], разноски за двете съдебни инстанции, в размер общо на 720 /седемстотин и двадесет/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :